

“ ако Виргинія сосѣ насѣ благополучна бѣ,
“ она е сега юще повече. Существова Богъ,
“ сыне мой; сичка-та природа го обявява, и
“ не е нужда да ти го докажа. Злина-та ток-
“ мо отказува се отъ него, защото ся бои отъ
“ правда-та му. Твое-то сердце го усѣща, как-
“ во-то очи-те твои дѣла-та му гледать. Вѣ-
“ рувашъ ли убо че ще остави Виргинія безъ
“ да я награди? вѣрувашъ ли че Сила-та, коя-
“ то облекла бѣше благородна-та оная душа
“ сосѣ прекрасный образъ, щото ти ся вижда-
“ ше боготворна една хубость, не бѣ доволва
“ да я изваде отъ волны-те? че оный кой-то
“ е наредилъ вынѣшно-то челоуѣческо благо-
“ получіе сосѣ законы, кон-то ты не позна-
“ вашъ, не може да приготви за Виргинія дру-
“ го благополучіе наредено споредъ законы, та-
“ кожде намъ непознати? когда-то въ ничто-
“ жество-то бѣхме, ако да бѣхме способни да
“ мыслиме, можили бѣхме да си вообразиме
“ едно понятіе за наше-то существо? и сега
“ като ся нахождаме въ тойзи темень и бѣженъ
“ животъ, можеме ли да предвидиме какво има
“ оттатакъ смерть-та, чрезъ коя-то мы отъ тукъ
“ ще излѣзиме? има ли Богъ нужда, какво-то